

номінований другим секретарем Конгрегації для Євангелізації Народів (колись Конгрегація для поширення віри або Пропаганда фіде). 24 лютого 1973 р. стає секретарем цієї Конгрегації, президентом Папських Місійних Товариств і Віце-Великим Канцлером Папського Урбанського Університету. Ці обов'язки виконував донедавна.

Як секретар Конгрегації для євангелізації народів, нерідко заступався на різних форумах за Латинською Індійською Церквою проти інтересів східної Малабарської Індійської Церкви. В Індії був президентом Національної Літургічної Комісії для Індії та інспіратором Національного Літургічного і Катехитичного Центру в Бенгалор, йдучи, таким чином, за думками свого рідного брата Амалолвадаса Лурдузамі — славного індійського богослова і літургіста, який висунув теорію інкультуризації індійської літургії. Отже, на думку братів Лурдузамі, поширену їхнім центром з латинської, малабарської і маланкарської літургій, треба створити одну індійську літургію — злити всі три обряди! А що вони, брати Лурдузамі, латинники, то інкультуризація літургії має йти в цьому напрямі. Ця тенденція перейшла і на малабарського кардинала Парекатіла, який зладив реформу малабарської літургії і вислав її до Конгрегації для Східних Церков на остаточну апробату. Але ця Конгрегація затримала ці проєкти і їх відкинула, а згодом сама створила комісію науковців для такої реформи, яка базуватиметься на старовинних малабарських традиціях.

Кард. Лурдузамі має репутацію дуже доброго адміністратора і серйозного провідника, який сам перестудіює всі документи перед тим, що їх підпише. Нехай і в нас буде надія, як покаже майбутність, що новий префект Конгрегації для Східних Церков буде сильним оборонцем інтересів Східних Малабарської і Маланкарської Церков, як і в минулому — латинської. Очевидно, що й українці бажають кард. Лурдузамі східного духу і католицького, тобто універсального підходу до Української Церкви.

Михайло Димид

5 листопада 1985 р.

(Для зрозуміння проблем Східних Церков в Індії див. статтю **Східне Християнство в Індії** М. Димида, що буде вміщена в одному з ближчих чисел «Патріархата»).

ДУРАЙЗАМІ-СИМОН ЛУРДУЗАМІ — НОВИЙ ПРЕФЕКТ КОНГРЕГАЦІЇ ДЛЯ СХІДНІХ ЦЕРКОВ

Як повідомив ватиканський півофіційоз «**Осерваторе Романо**», з 31 жовтня 1985 р. Папа Іван Павло II прийняв прохання кард. Рубіна про звільнення його з відповідального обов'язку префекта Конгрегації для Східних Церков. Це рішення сталося з причини поганого здоров'я. На місце В. Рубіна Папа Іван Павло II номінував префектом цієї ж Конгрегації кард. Дурайзамі-Симона ЛУРДУЗАМІ.

Лурдузамі народився 5 лютого 1924 р. в Каллері, Карматака, Індія. По студіях в «Лойола Коледж» в Мадрасі був висвячений в іереї 21 грудня 1951 р. Завершив науку докторатом із Латинського Канонічного Права в Урбанському Університеті в Римі 1956 року. По священнях Лурдузамі виконував різні обов'язки, був канцлером і секретарем архієпископа міста Пондікері, видавав католицький тижневик в тамільській мові «**Сава Віябі**», був теж директором Товариства Католицьких Лікарів, Товариства Католицьких Студентів Медицини, Асоціації Ньюмана і Союзу Католицьких Університетських Студентів. 22 серпня 1962 р. був висвячений на титулярного єпископа Соцуза в Лібії і номінований помічником Бенгалори. 9 листопада 1964 р. був піднесений до титулярного архієпископа Філіппі й номінований коадьютором з правом наслідства Бенгалори. Від 11 січня 1968 р. до 2 березня 1971 р. самостійно провадив Бенгалорським Архієпископством.

Лурдузамі є латинського обряду і тамільської народности. Під час його урядування постало заворушення між вірними його архієпархії. Бенгалор знаходиться в Індійському Федеративному Штаті Карматака, а в латинській архієпархії є більшість вірних тамілів, а меншість карматаків. Вірні карматакської народности вимагали єпископа власної крові. Щоб зарадити цій проблемі, Лурдузамі був покликаний до Риму і тут